POPICE

Pregătiri în vederea „mondialelor"

Concurs de verificare a sportivilor fruntaşi

Arena cu patru piste din Zărneşti (reg. Braşov) găzduieşte, începînd de joi, concursul de verificare a jucătoarelor şi jucătorilor vizaţi pentru echipele care vor reprezenta ţara noastră la ediţia din acest an a campionatelor mondiale de la Bratislava. Se dispută probele clasice de 100 bile mixte (fete) şi 200 bile mixte (băieţi). Fiecare jucătoare şi fiecare jucător va trage de cîte patru ori. În afara sportivilor care au întreprins, nu de mult, un turneu în R.P.F. Iugoslavia, au fost invitaţi la acest concurs proaspătul recordman al ţării, V. Nicolescu, Dumitru G. Dumitru (Ploieşti), Gh. Rădulescu (Reşiţa), Fl. Biru, Ecaterina Antonovici (Constanţa) şi Crista Rezac (Buc.).

ORDINEA ECHIPELOR LA FINALELE CAMPIONATULUI R.P.R.

Comisia centrală de organizare a ultimelor întreceri din cadrul campionatului republican pe anul 1961–1962 a tras la sorţi ordinea intrării pe pistă a echipelor finaliste. Astfel, formaţiile feminine Voinţa Constanţa, Unirea Buc., Voinţa Cluj, Voinţa Oradea, Voinţa Tg. Mureş şi Rapid Buc. vor evolua în această ordine, iar cele masculine vor începe jocul după cum urmează: Electrica Sibiu, Olimpia Reşiţa, Voinţa Arad, Industria locală Baia Mare, Rapid Buc. şi C.S.O. Ploieşti. Fetele îşi dispută întîietatea pe arena Flacăra din Cîmpina, între 10—12 august, iar băieţii pe arena cu patru piste din Zărneşti, în zilele de 18 şi 19 august.

TIR

O întrecere de amploare: „Cupa oraşului Bucureşti"

La sfîrşitul acestei săptămîni, în zilele de 4 şi 5 august, poligonul Tunari din Capitală va fi gazda unor întreceri la care iau parte cei mai buni trăgători din ţară, „Cupa oraşului Bucureşti". Acest concurs interoraşe, va fi un bun prilej de verificare a stadiului de pregătire a sportivilor deoarece se desfăşoară cu o săptămînă înainte de finalele campionatelor republicane. Participă trăgători fruntaşi din opt oraşe: *Iaşi, Bacău, Arad, Tg. Mureş, Ploieşti, Braşov, Alexandria* şi *Bucureşti*. Iată şi cîţiva dintre trăgătorii care vor evolua pe poligonul Tunari: *T. Cogut* şi *N. Cojocaru* din Iaşi, *Margareta Filip* din Braşov, *Cleopatra Alexandru* din Alexandria, *Tereza Quintus* şi juniorul *St. Alerhand* din Arad, *Aurelia Cosma* din Tg. Mureş etc. Dintre ţintaşii Capitalei amintim pe *I. Sîrbu, D. Rotaru, M. Dumitriu, St. Petrescu, M. Ferecatu, M. Lazăr, G. Maghiar, I. Olărescu, V. Atanasiu, C. Antonescu, Ana Goreti*. Mai iau parte trăgători de la Progresul, Metalul şi juniorii Şcolii sportive de elevi nr. 1. Concomitent cu „Cupa oraşului Bucureşti", se va desfăşura şi ultima etapă, a IV-a, a campionatului Capitalei, pentru seniori şi senioare şi „Cupa Eliberării" pentru juniori (în organizarea clubului Metalul).

PROGRAMUL ÎNTRECERILOR: *simbătă 4 august:* — armă liberă calibru redus 3x40 focuri (seniori), armă liberă calibru redus 3x30 (junioare), pistol precizie; *duminică 5 august* — armă liberă calibru redus 3x30 (senioare şi juniori), pistol viteză 60 focuri (ambele manşe).

BASCHET

DUPĂ FINALELE JUNIOARELOR

Campionatul republican de junioare, desfăşurat timp de patru zile pe terenul şi în sala Tractorul din Braşov, a revenit pe drept echipei Clubului sportiv şcolar Bucureşti, care a repetat frumoasa performanţă de anul trecut. Învingătoare în toate cele patru meciuri susţinute, baschetbalistele bucureştene, antrenate de prof. *Al. Popescu*, au impresionat în primul rînd prin nivelul ridicat de pregătire tehnică şi tactică. Posesoare a unei game variate de procedee tehnice, campioanele ţării au reuşit să le valorifice datorită elementelor de tactică individuală (demarcajul, pătrunderea cu ducerea adversarului în blocaj) şi colectivă (blocaje, încrucişări, dublarea acţiunilor), în mare măsură bine puse la punct. Păcat, însă, că preocuparea antrenorului nu s-a extins şi asupra pregătirii fizice, — sub raportul vitezei de deplasare, a îndemînării în regim de viteză şi detentă şi a supleţei — care s-a dovedit deficitară.

Pe locul secund s-a clasat echipa Luceafărul Braşov, al cărei antrenor — prof. *Gh. Roşu* — a reuşit din nou să prezinte două elemente de mari perspective: *Kato Vogel şi Heda Gagesch*, jucătoare cu o bună pregătire fizică (în special *Kato Vogel*), tehnică şi tactică. Diferenţa de valoare dintre aceste două baschetbaliste şi celelalte componente ale formaţiei a făcut însă ca acţiunile să fie axate numai pe ele, ceea ce a facilitat mult misiunea apărărilor adverse. Luceafărul Braşov a arătat o remarcabilă putere de luptă (meciul cu C.S.Ş. Bucureşti a fost elocvent în această privinţă), afirmîndu-se şi în acest an ca unul din cluburile cu o temeinică preocupare pentru depistarea şi ridicarea tinerelor baschetbaliste.

Deşi s-a clasat doar pe locul V, formaţia Ş.S.E. Gheorghieni (antrenor *T. Basilidis*) a impresionat în mod deosebit prin corectitudinea şi îndemînarea executării procedeelor tehnice şi prin buna pregătire fizică. Pe lîngă *Elisabeta Nagy şi Ana Marton*, care au arătat că au mari perspective, Ş.S.E. Gheorghieni a prezentat la Braşov multe elemente talentate a căror valoare confirmă din nou faptul că oraşul Gheorghieni este o reală pepinieră a baschetului nostru feminin.

Ş.S.E. Oradea (antrenor *T. Velciov*) a venit cu cele mai tinere jucătoare. Vîrsta fragedă nu le-a împiedicat să arate, însă, că în cursul antrenamentelor au fost conştiincioase. Insistînd asupra îmbunătăţirii pregătirii fizice (în special viteza şi forţa) şi tehnice, talentatele baschetbaliste de la Ş.S.E. Oradea vor candida anul viitor (majoritatea jucătoarelor vor fi încă junioare) cu şanse apreciabile la titlul de campioană.

Combativitatea exemplară, omogenitatea jucătoarelor şi acţiunile colective, iată ce a caracterizat echipa Progresul Bucureşti (antrenor prof. *Niculina Grigorescu*), clasată pe locul IV. Datorită acţiunilor organizate şi dragostei jucătoarelor pentru culorile clubului, Progresul a învins echipa Ş.S.E. Gheorghieni şi a pierdut la limită în faţa formaţiilor Luceafărul Braşov şi S.S.E. Oradea, superioare prin media înălţimii şi prin pregătirea tehnică.

C.S.Ş. Cluj (antrenor *I. Martin*) a făcut un joc bun în prima zi, cînd a arătat o frumoasă concepţie tactică. Jucînd aproape fără utilizarea driblingului, folosind cu mult succes „dă şi du-te", clujencele au obţinut o victorie clară asupra echipei Speranţa Galaţi. Pe parcurs s-a văzut însă că concepţia tactică nu a fost bazată pe o pregătire tehnică corespunzătoare şi, în consecinţă, în faţa unor adversare tehnice au cedat categoric.

Speranţa Galaţi (antrenor prof. *I. Cucu*) are meritul de a se fi calificat pentru finala campionatului. Aci, însă echipa a fost net depăşită de celelalte formaţii. Jucătoarele nu au nici talia şi nici pregătirea tehnică şi fizică corespunzătoare pentru a face faţă cerinţelor baschetului modern. Se impune clar revizuirea metodei de selecţie şi de instruire, astfel ca şi Speranţa Galaţi să prezinte, asemenea celorlalte echipe, jucătoare cu perspective.

★

Cîteva rînduri trebuie rezervate organizării finalei campionatului feminin de junioare, asigurată de F. R. Baschet în colaborare cu comisia de specialitate a regiunii Braşov. În general programul a fost respectat, jocurile desfăşurîndu-se în bune condiţiuni. Arbitrii *Gh. Dinescu, I. Petruţiu, C. Dinescu, V. Şerbănescu* şi *M. Cunicer* au condus cu competenţă, contribuind la reuşita întrecerilor.

Păcat, însă, că această finală, o adevărată sărbătoare a tinerelor baschetbaliste din ţara noastră, a fost programată concomitent cu turneul internaţional la care au participat Steaua Bucureşti, Vorwärts Leipzig, lotul de tineret al R.P.R. şi selecţionata oraşului Braşov. Jucîndu-se pe un singur teren, ca partide principale au fost programate cele ale turneului internaţional, iar cele ale junioarelor s-au desfăşurat dimineaţa de la ora 8,30 şi după-amiază de la ora 15,30, cînd căldura era excesivă şi influenţa defavorabil comportarea echipelor. Firesc, nici publicul nu a putut veni la aceste ore total necorespunzătoare pentru o finală de campionat republican. Din acest punct de vedere considerăm că organizatorii au greşit, cu atît mai mult cu cît au fost sesizaţi că prin modul de programare se scade din importanţa cuvenită unei finale de campionat republican.

D. STANCULESCU

CELE MAI BUNE JUCĂTOARE ALE FINALELOR:

Mihaela Dimitriu, Roxana Dumitrescu, Anca Demetrescu (C.S.Ş. Bucureşti), *Kato Vogel, Heda Gagesch* (Luceafărul Braşov), *Iudith Dibar, Margareta Socholschi, Viorica Szücs* (Ş.S.E. Oradea), *Adina Dinu, Cecilia Oleieru, Inge Stricker* (Progresul Bucureşti), *Elisabeta Nagy, Ana Marton, Valeria Blenesy* (Ş.S.E. Gheorghieni), *Elisabeta Czegezi, Ildico Sipos, Agneta Farkas* (C.S.Ş. Cluj).

În drum spre titlurile de campioane...

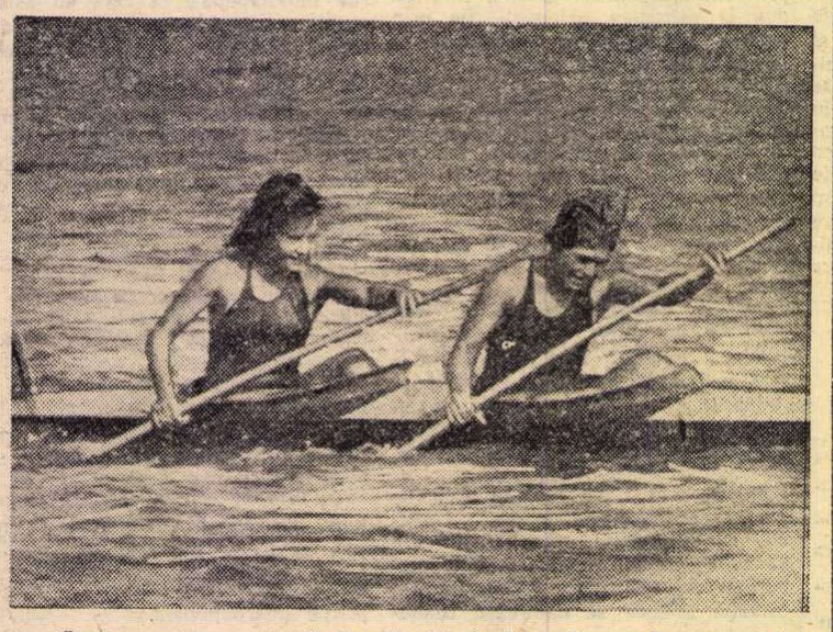

Două autentice „speranţe" ale caiacului feminin: Carmen Popescu şi Anca Olivier. Aceste tinere reprezentante ale Clubului sportiv şcolar Bucureşti, deşi se află de-abia la al doilea sezon competiţional, şi-au înscris în palmares cîteva frumoase succese. Anul trecut, campioane republicane de junioare „mici" la caiac dublu, iar acum (cîştigînd calificarea pe Capitală) principale favorite în lupta pentru titlul de campioane la junioare „mari".

BOX

Dobrogea — Bucureşti 15-23

CONSTANŢA 29 (prin telefon). — Simbătă seara s-a disputat în Sala Sporturilor din localitate întîlnirea dintre selecţionata regiunii Dobrogea şi cea a oraşului Bucureşti, din cadrul „Cupei Eliberării". Mai bine pregătiţi, bucureştenii au cîştigat cu scorul de 23—15. La categoriile mijlocie şi semigrea, oaspeţii au obţinut deciziile prin neprezentarea adversarilor. Cele mai frumoase partide le-au furnizat „perechile" **Osman Kenan — Const. Popa** şi **Gh. Constantin — Vasile Neagu**.

Iată rezultatele tehnice: cat. muscă: D. Davidescu (B) egal cu Gh. Gheorghe (D); cocoş: C. Popa (B) b.p. O. Kenan (D) — în această partidă un rezultat de egalitate ar fi fost mai echitabil; pană: D. Răgălie (D) b.p. M. Pîrvu (B); semiuşoară: I. Pătruţ (B) b.p. V. Barbu (D); uşoară: N. Caliţa (B) b.p. C. Lascu (D); semimijlocie: I. Piţu (D) b.p. A. Gănescu (B); mijl. mică: V. Neagu (D) b.p. Gh. Constantin (B); M. Constantin şi T. Felea — ambii din Bucureşti — au cîştigat în lipsă de adversari; grea: V. Netea (B) b.p. I. Rahău (D).

C. POPA-coresp.

Date despre campionatul mondial feminin de handbal în 7

Desfăşurarea celei de a II-a ediţii a campionatului mondial feminin de handbal în 7 ne-a permis efectuarea unei cercetări ştiinţifice menite să depisteze, pe baza unor date obiective, potenţialul şi unele caracteristici de joc ale echipelor participante.

Valoarea competiţiei şi faptul că echipele prezente se găseau în maximum de formă sportivă, subliniază oportunitatea cercetărilor şi importanţa concluziilor.

În acest scop Dispensarul Central pentru Sportivi şi Catedra de Jocuri Sportive a I.C.F. au organizat brigăzi care au efectuat investigaţii în condiţii de laborator şi înregistrări în timpul jocului.

În acest articol analizăm datele înregistrărilor făcute în timpul jocurilor urmărite de către brigada de studenţi condusă de asistentul Bota. Brigada de studenţi a înregistrat folosirea anumitor procedee tehnico-tactice în cele 9 jocuri care au avut loc în Bucureşti.

Procedeele urmărite au fost următoarele:

— aruncări la poartă: din plonjon, din săritură, din dreptul şoldului, prin evitare, cu paşi încrucişaţi, cu paşi adăugaţi, aruncări speciale;
— angajarea pivotului;
— driblingul;
— contraatacul.

În funcţie de specific, s-au înregistrat pentru fiecare din aceste procedee frecvenţa lor în joc, cîte au fost reuşite, cine le-a efectuat, poziţia de pe care s-au realizat.

Pentru edificare prezentăm o parte din constatările noastre pentru fiecare procedeu în parte.

ARUNCĂRI LA POARTĂ

În decursul jocurilor urmărite s-au efectuat în total 364 aruncări la poartă, din care s-au marcat 96 goluri, ceea ce reprezintă un procentaj de 26,3% reuşit. Din acest total, 269 aruncări au fost plasate în cadrul porţii, ceea ce reprezintă un procent de 73,8%. Scăzînd din numărul acestor aruncări orientate pe poartă numărul golurilor, stabilim procesul de eficacitate (55,6%) pe care îl apreciem însă ca insuficient.

Concluzia metodică care se desprinde din aceste procentaje arată ca o caracteristică generală jocul ferm al apărărilor şi aportul deosebit al portarilor. Apreciem, de asemenea, prudenţa manifestată în atac de majoritatea echipelor, fapt reflectat de altfel şi de scorurile mai strînse decît cele care se obţin în întîlnirile bilaterale sau în întîlnirile amicale. Excepţia a realizat-o echipa sovietică, care a desfăşurat constant un joc deschis, bazat mai mult pe forţă de atac, neglijînd însă apărarea. Aceasta este şi una din explicaţiile scorurilor mari înregistrate în jocurile prestate de echipa sovietică.

De fapt, această realitate ne îndeamnă să ne întrebăm care este perspectiva acestui joc? Oare retragerea premeditată a echipei fără balon pe poziţii de apărare prin renunţarea la luptă în mijlocul terenului, nu diminuează spectaculozitatea lui? Creşterea continuă, dar nu simultană, a nivelului de eficienţă a apărărilor faţă de cel al atacurilor — fapt ilustrat de scorurile tot mai mici cu care se încheie o partidă — nu creează un dezechilibru valoric între cele două compartimente? Se va putea răspunde că în acest fel se stimulează concomitent şi creşterea virtuozităţii atacanţilor. Obiecţiunea conţine adevărul ei, dar decalajul se va menţine pentru că sarcina apărării, prin definiţie distructivă, este mult mai uşor de realizat decît cea a atacului. Şi apoi sarcina apărării este uşurată şi de poziţia mult mai statică de pe care ea îşi desfăşoară acţiunile. Atacul însă va trebui să-şi perfecţioneze deprinderile tehnice şi gîndirea tactică corespunzător ritmului tot mai crescut şi mai surprinzător al circulaţiei jucătorilor, cu şi fără balon. Din acest „conflict" în care apărarea iese avantajată, jocul este acela care suferă, pierzînd din spectaculozitate şi neprevăzut. Stereotipul fazelor care se succed în faţa semicercului diminuează dinamismul jocului. De aceea, pe drept cuvînt, ne întrebăm cum va evolua regulamentul de joc? Ce s-ar întîmpla dacă apărarea poziţională, în zonă, ar fi declarată prohibită şi echipele ar fi nevoite să aplice apărarea „om la om" pe tot cuprinsul terenului? În minte ne revine momentul dramatic cînd echipa noastră în inferioritate numerică prin eliminarea simultană a două jucătoare, în meciul cu echipa cehoslovacă, a trebuit să depună eforturi deosebite să reţină balonul, motiv pentru care a apelat şi la aportul Irinei Hector, care pentru un timp s-a transformat într-un veritabil jucător de cîmp. Fără îndoială că în astfel de situaţii, nivelul pregătirii fizice trebuie ridicat iar virtuozitatea paselor, a driblingului şi a jocului fără balon s-a amplificat. Iată de ce credem că specialiştii din diverse ţări şi Federaţia internaţională de handbal trebuie să reflecteze asupra posibilităţii orientării jocului în această direcţie. Deocamdată un experiment realizat la noi în ţară ar putea verifica prezumţia noastră.

Revenind la problema aruncărilor, constatăm că din totalul lor cele mai multe au fost efectuate din săritură. Dar cu toate că aceste aruncări au fost preponderente (128), considerăm totuşi că numărul lor este insuficient, avînd în vedere talia destul de ridicată a unor echipe care ar fi permis o astfel de rezolvare (U.R.S.S., R. S. Cehoslovacă, R. P. Ungară, Iugoslavia şi R. P. Română). Totodată, subliniem coeficientul scăzut de eficacitate al acestor aruncări (35 goluri), fapt care denotă insuficienta lor pregătire în condiţii de joc. Nu aceeaşi remarcă o putem face la aruncările din plonjon unde faţă de numărul aruncărilor (69), golurile realizate dau un coeficient mult mai mare (30). Evident, eficienţa acestor aruncări este superioară în comparaţie cu a celorlalte procedee.

O altă concluzie care se desprinde din analiza aruncărilor este aceea că numărul celor care presupun un proces de instruire mai îndelungat, datorită structurii lor complexe (aruncarea prin evitare şi cele speciale), este foarte scăzut (8). Considerăm că perfecţionarea unor astfel de procedee de aruncare trebuie să constituie în viitor o preocupare atentă pentru antrenori, ţinînd seama de creşterea continuă a valorii fizice şi tehnico-tactice a apărării. Prin urmare, trebuie căutate soluţii tehnice bazate pe elementul surpriză, care să depăşească aceste apărări care devin din ce în ce mai ermetice. Desigur, lucrul acesta nu este simplu.

Evident, aruncările de pe extremă au un coeficient suplimentar de dificultate, ţinînd seama de unghiul redus în care se execută. Totuşi, numărul prea mic de aruncări făcute din această poziţie demonstrează că există o preocupare insuficientă pentru perfecţionarea acestei lovituri al cărei avantaj — spaţiu liber de aruncare mai larg şi elementul surpriză — le indică a fi mai des folosite. Noi con-